

der ikke skulde komme noget ud deraf. Thi for at der kan opnaas et Resultat, behøves det jo ikke, som den ærede Ordfører synes at gaa ud fra, at der tilvejebringes Enighed. Naar der opnaas et Resultat ved en Flertalsbeslutning, er det jo tilstrækkeligt; og saaledes gaar det da ogsaa i de fleste Tilfælde.

Den ærede Ordfører omtalte tillige, at det vilde være uigennemførligt i Folketinget at faa de kommunale Valgbestemmelser indførte i Hjælpekasseloven, hvorimod han indrømmede, at det dog ikke var absolut udelukket her i Landstinget. Men han paaberaabte sig saa, at den højtærede Minister vilde være imod det. Jeg kan dog ikke tænke mig, at den højtærede Minister, særlig efter hans ret reservede Udtalelser ved 1ste Behandling, vilde gøre denne Sag til noget stort Spørgsmaal; han vilde sikkert ikke sætte sin Portefeuille ind derpaa, naar de to Ting blev enige. — Naturligvis kan man forandre Opfattelse, det haves der jo mange Eksempler paa. Men saa længe der ikke foreligger noget herom, saa længe andre ikke kunne vide noget desangaaende, maa man jo holde sig til de Udtalelser, der foreligge; i saa Henseende har jeg citeret den tidligere Indenrigsministers Ytringer, og jeg tror i øvrigt ogsaa, de ere i Overensstemmelse med, hvad den ærede Ordfører i sin Tid selv har udtalt under Hjælpekasselovens Behandling.

Indenrigsministeren (Berntsen): Det er jo et noget ejendommeligt Udslag af Udvalgsbehandlingen af det foreliggende Lovforslag, her foreligger. Hele Udvalget er enig i at erkende, at det lille Lovforslag, her foreligger, indbragt ved privat Initiativ, er praktisk, retfærdigt og formaalstjenligt, men desuagtet deler man sig, og der er ingen Enighed om, hvad der skal resultere af den Afstemning, der nu forestaar. Den ærede Ordfører for det andet Mindretal (Johnsen) har slaaet sig sammen med Ordføreren for det socialdemokratiske Mindretal (Lewinsky); de blive enige i Konklusionerne, men de ere højst uenige i Præmisserne. Begge to ønske de en snarlig Revision af Hjælpekasseloven. Men naar jeg spørger om, hvad de Herrer saa ere enige om skal træde i Stedet for det nuværende, opdager jeg, at de to Mindretal, der her have slaaet sig sammen, ere højst uenige. Det ene Mindretal vil bevare de nugældende Regler for Valg til Hjælpekassebestyrelserne, Ordføreren for det andet Mindretal vil

derimod have indført de Regler, der gælde for kommunale Valg. Hvad en snarlig Revision af Hjælpekasseloven skal føre til, naar de Herrer ere saa uenige, kan jeg egentlig ikke forstaa. Jeg vilde have ønsket, at de havde været enige om, hvad de vilde opnaa, før de gav sig til at fremskynde Spørgsmaalet om en Revision af Hjælpekasseloven. Jeg tror ikke, at det er heldigt at fremskynde en saadan Revision; jeg synes, at det er ret forstandigt, at man prøver og ser sig for, hvorledes Hjælpekasseloven i sin nuværende Ordning virker; og hvis man finder, at den virker uheldigt, nu ja, saa kan man fremskynde en Revision. Men en Revision skal jo foregaa i 1912; det forekommer mig, at vi godt kunne vente og se Tiden an det Par Aar.

Naar der dernæst er Tale om Statsbidraget til Hjælpekasserne, tror jeg ogsaa, at de 2 Mindretal ere noget uenige om, hvad der skal tilstræbes. Jeg skal oplyse, at i Øjeblikket er der ikke nogen særlig Trang til større Statsbidrag; der foreligger endda fra Folketinget en Indstilling, som jeg har tiltraadt, om i Aar at yde et ekstraordinært Bidrag til Hjælpekasserne paa 50,000 Kr. Hvis det Forslag vedtages — hvad jeg vel tør gaa ud fra, at det bliver —, vil der være tilstrækkeligt Penge til Dækning af Udgifterne til Hjælpekasserne. Saa vil det være saaledes, at i næste Finansaar vil der staa til Raadighed de ordinære 250,000 Kr. og endvidere et Overskud af 113,969 Kr. 46 Øre; og komme saa dertil de 50,000 Kr., som ere foreslaaede i Folketinget, og som jeg har tiltraadt, vil der i alt være 413,969 Kr. 46 Øre eller 200,000 Kr. mere, end der er forbrugt i indeværende Finansaar. Naar jeg under første Behandling nævnedes, at der var et Overskud af 70,000 Kr., saa var det under Forudsætning af, at Københavns Kommune havde faaet refunderet, hvad den skulde have. Det har Københavns Kommune ikke, og derfor er Overskuddet ikke som af mig nævnt 70,000 Kr., men over 113,000 Kr. Det viser sig altsaa, at der i Øjeblikket ikke er nogen særlig Trang til at komme ind paa en Revision af Loven af Hensyn til, hvilket Bidrag Statskassen skal yde. Ønsker man paa Grund af, at der er særlige Omstændigheder til Stede, paa Grund af den særlig store Arbejdsløshed, at yde ekstra Bidrag, saaledes som det nu er foreslaaet i Folketinget, kan Rigsdagen gøre det uden at gaa til en almindelig Revision af Loven om Hjælpekasser.